Á. P.

LOBOGÓNK: REJTŐ JENŐ

PÁRATLAN OLDAL - LXIII. évfolyam, 10. szám, 2019. március 8.

Demeter Szilárd, a PIM új igazgatója 2019. február 18-án interjút adott a *24.hu* hírportálnak. Az interjúban az Orbán János Dénes-féle „íróakadémiát” illetően *Az előretolt helyőrség* című Rejtő-regény befejezése is szóba kerül. Az összegyűlt társaság tagjai, volt idegenlégiósok, egyszer csak rázendítenek az indulóra, amit akkor énekeltek, „*amikor még ott meneteltek a gyilkos, sárga szaharai porban (…):»Le sac, ma foi, au dos…«*”

Majd az újságíró meg a PIM igazgatója azon tanakodik, mi is lehet a francia mondat jelentése. Az újságíró a Google-fordító nyomán ezt javasolja: „A táska meg a hitem mindig hátul”. Ezt Demeter Szilárd így korrigálja: „Amennyit a hátamon a zsákomban hordok, annyi a hitem”.

Legelőször is: a *Le sac, ma foi, au dos*… csak a regényben légiós induló, a sor nem szerepel sem a francia Idegenlégió *Le boudin* nevezetű hivatalos indulójában, sem abban a *Le sac au dos, la gourde bien remplie* kezdetű indulóban, amit valamikor az Idegenlégió Észak-Afrikában állomásozó alakulatai énekeltek. Ez utóbbit feltehetően ismerhette a regényíró, de csak az első – kb. ’felszerelés a háton’ jelentésű – szókapcsolatára emlékezhetett, ezt egészítette ki aztán azzal, hogy a szókapcsolat két tagját a *ma foi* (’becs szóra’) kifejezéssel elválasztotta egymástól. A légiós marsot imitáló sor azonban olyan halandzsaszöveg, vagyis *blődli*, aminek jelentése nincs, csak funkciója.

Ennek ellenére nem kifogásolom Demeter Szilárd „fordítását”, csak egy kicsit igazítanék rajta: „Amennyit a hátamon a zsákomban elviszek, annyi a hitem.” Így tökéletes…